

p. Albin Škrinjar

»Naša vera je vera v Božje razodetje, ne vera v naše lastno umovanje. Knjige Nove zaveze nam ne opisujejo Jezusa, kakšen je po zunanosti, pripovedujejo pa, kaj govori. Jezus tudi sicer hoče, da gledamo njegove čudeže, občudujemo njegov zgled; najbolj pa poudarja, da ga moramo poslušati. ›Kdor ima ušesa za poslušanje, naj posluša« (Mr 4,9). Potem ko smo poslušali z ušesi, poslušajmo tudi v dejanju! Božjo besedo ponesimo v življenje. Ni prav spoznal svoje vere tisti, ki po njej ne dela. Ni pravega poslušanja z ušesi tam, kjer mu ne sledi življenje.«

Tako je ob evangeljskim poročilu o Jezusovi spremeniitvi na gori zapisal pater Albin Škrinjar, dolgoletni profesor Svetega pisma v Sarajevu in Zagrebu, v svoji knjigi premišljevanj o Jezusu Kristusu za vsak dan v letu. Premišljevanja je pisal kot spiritual bogoslovcev v hrvaščini, slovenski prevod je izšel v dveh zajetnih knjiga pri založbi Duhovna knjiga v Trstu (1962-1965). Ugledni in mednarodno priznani svetopisemki strokovnjak se je rodil v Sežani.

Ljudska šola v Sežani, matura pri jezuitih

Luč sveta je zagledal 13. septembra 1896 kot tretji od osmih otrok čevljarja Mihaela Škrinjarja in Frančiške Kjuder. Pri krstu je dobil ime Albin, doma so ga klicali Zorko. V prvem letu njegovega življenja sta umrla starejša sestra in brat, tako da je Albin postal najstarejši otrok v družini, ki je bila zelo verna. Na Albina je vplivala zlasti globoka vera matere. Zelo močan pa je bil tudi zgled župnika Jožefa Omersa, pobožnega, a precej strogega duhovnika.

V ljudsko šolo v Sežani je hodil v letih 1902–1908. Ravnatelj šole je bil takrat Anton Kosovel, oče pesnika Srečka, učitelj risanja pa je bil Jože Pahor, domačin, pozneje tudi pisatelj. Albin je že kot otrok trdno sklenil, da postane duhovnik. Kaplan je izprosil od škofa dovoljenje, da so ga sprejeli v škofijsko dijaško semenišče v Trstu. Tržaško (nemško) gimnazijo je obiskoval od leta 1908 do 1913. Rektor semenišča je bil nekaj let Jakob Ukmar, ki je Albina kot dobrega gojenca pridružil skupini semeniščnikov, ki jih je leta 1912 peljal na evharistični kongres na Dunaj in mu tudi plačal pot. Leta 1913 je tržaški škof Andrej Karlin stavbo dijaškega semenišča prodal. Semeniščniki so bili poslani v Gorico in tudi tam je Albin obiskoval nemško državno gimnazijo. Rektor goriškega semenišča je bil jezuit in to je vplivalo na vzgojo v zavodu. Ko je bil v šestem razredu, mu je

duhovni voditelj omenil možnost, da bi lahko takoj šel v jezuitski noviciat. Odločil se je za avstrijski noviciat na Dunaju, v katerega je vstopil po novem letu 1914. Gimnazijsko šolanje je nadaljeval v Linzu. Prve redovne zaobljube je izpovedal 6. januarja 1916. Maturiral je 4. julija 1917 na jezuitski gimnaziji v Kalksburgu pri Dunaju.

Odločitev za študij Svetega pisma

Po maturi je nekaj časa delal v vojaški bolnišnici, jeseni pa je začel študirati filozofijo v Innsbrucku. V začetku novembra 1918, po razpadu Avstro-Ogrske, so jezuitski predstojniki odločili, da se bogoslovci tujih narodnosti za nekaj časa umaknejo iz Innsbrucka, in tako je Albin Škrinjar študij filozofije nadaljeval v nadškofijskem bogoslovnem semenišču v Sarajevu, ki so ga vodili jezuiti. Nemški jezuit p. Emil Springer, takratni profesor svetopisemskih ved v tamkajšnjem zaodu, se je hotel vrniti domov, zato so predstojniki sklenili poslati nadarjenega in prizadevnega Albina Škrinjarja na študij Svetega pisma. Med rednim študijem teologije v Belgiji (1920–1924) so mu ob odličnih profesorjih predstojniki dali še posebnega pomočnika za biblično znanstveno delo.

V duhovnika je bil posvečen 26. avgusta 1923. Po končanem študiju teologije in letu duhovnosti pred zadnjimi zaobljubami je na željo jezuitskega provinciala p. Antona Prešerna v letih 1925–1928 študiral na papeškem Bibličnem institutu v Rimu. Poglobljal se je v Sveto pismo in se resno lotil učenja svetopisemskih jezikov (hebrejskega, aramejskega, grškega), navdušil se je tudi za študij asiriologije in sumeriologije. Od modernih jezikov je govoril slovenščino, hrvaščino, nemščino, francoščino in angleščino. V Rimu je največ uporabljal francoski jezik. Študij na Bibličnem institutu je končal z magistrsko diplomom leta 1928. Istega leta je doktoriral iz filozofije in teologije na papeški univerzi Gregoriana v Rimu. Jeseni 1928 je začel na visoki bogoslovni šoli v Sarajevu predavati uvod v Staro in Novo zavezo, biblično arheologijo, hebrejščino in nekatere druge orientalske jezike.

Povabilo za profesorja v Rim

Službo profesorja in znanstvenika je vseskozi povezoval z duhovniškim delovanjem, zlasti kot vzgojitelj škofijskih bogoslovcev. Predaval je do leta 1944, ko je vojaštvo zasedlo večji del semenišča v Sarajevu, vendar je ostal tam še deset let: vodil je duhovne vaje, bil spiritual v redovni skupnosti, v glavnem pa se je

posvečal znanstvenemu delu. Profesorji na Bibličnem institutu v Rimu in drugi svetopisemski strokovnjaki, s katerimi je sodeloval, so kmalu postali pozorni na Škrinjarjevo sposobnost za znanstveno delo. Radi so prebirali njegove razprave v latinskem in francoskem jezku v rimskih revijah "Verbum Domini" in "Biblica". Posebej se je zanj zavzemal nemški jezuit pater Avguštin Bea, ki ga je papež sv. Janez XXIII. imenoval za kardinala. Dokler je bil p. Bea profesor Bibličnega instituta, si je prizadeval, da bi p. Škrinjar prišel v Rim za profesorja Svetega pisma. Škrinjar se je pripravljaj na to profesuro, a mu jugoslovanske oblasti niso dale dovoljenja. Leta 1954 je prevzel službo profesorja Svetega pisma na Teološkem institutu Družbe Jezusove na Jordanovcu v Zagrebu in jo opravljaj do upokojitve leta 1979.

Vse njegovo delo je bilo prežeto s spoštovanjem do Božje besede in cerkvenega učiteljstva. Kot človek je bil obziren, poln spoštovanja do sočloveka, zato je bil iskan spovednik in duhovni voditelj. Kot upokojeni profesor je ostaj na Jordanovcu do smrti 30. julija 1988. V eni svojih meditacij o Jezusu je zapisal: »Jezusa bomo vedno bolj spoznavali v molitvi; ne z učenostjo, če je le suho znanje, ne z radovednim razpravljanjem, ampak po molitvi; in kolikor bo molitev zares molitv, toliko globlje, prirčnejše in ljubše bo spoznanje.